

Method. *International Journal of Science Education*. 2015. Vol. 37:2. P. 294–320.

3. Farrell T. S. C. Teaching reading to English language learners: A reflective guide. Thousand Oaks, CA: Corvin Press, 2008. 254 p.

4. Humanizing Higher Education through Innovative Approaches for Teaching and Learning / ed. By E. Sengupta, P. Blessinger, M. Makhanya. USA: Emerald Publishing Limited, 2021. 176 p.

5. Ibaydayeva qizi M. A. The Importance of Innovative Pedagogical Technologies in the Development of the Educational Process. *Journal of Ethics and Diversity in International Communication*. 2022. Vol. 1 (8). P. 48–53.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-266-4/98>

СУЧАСНІ МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ФАХОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Резніков Ю. П.

*здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії
спеціальності 011 – Освітні, педагогічні науки*

*Національний медичний університет імені О. О. Богомольця
м. Київ, Україна*

Дистанційне навчання є одним із найбільш використовуваних методів медичної освіти у даний момент часу. Особливо це важливо для формування якісних фахових компетентностей у студентів-медиків. Саме це і зумовлює значний інтерес до даної теми, адже швидкі зміни у медичній практиці, велика кількість практикуючих лікарів, потребують постійного оновлення та наявності базової медичної допомоги в усіх частинах світу. Віддалене навчання може складатися з різноманітних навчальних процесів, об'єднаних разом з метою сформування якісних сучасних компетентностей. Форми, подача матеріалу визначаються лише технічною обізнаністю та можливістю викладача.

Індивідуальне вивчення спеціально підготовлених та попередньо завантажених навчальних матеріалів, як правило, друкованих, а іноді й електронних, доповнених інтегрованими навчальними ресурсами, іншим навчальним досвідом, включаючи особисте навчання та практичний досвід, відгуки про навчання та підтримку студентів – це все те, що зараз використовують викладачі. Дистанційне навчання

забезпечує насичений і спланований досвід для здобувачів освіти, гарантовану якість, гнучкість і економічність, якісне навчання стає доступним для всіх. Особливо унікальним в цьому контексті є підготовка на післядипломному рівні. Дистанційна освіта особливо зручна для підготовки лікарів, які працюють повний робочий день і мають обмежений час.

Також має переваги для навчання іноземних студентів, які можуть мати труднощі з літаками, міграційними питаннями.

Одним з складних завдань є забезпечення формування клінічних навичок на дистанційному курсі без інтегрованого очного навчання. Курси дистанційної освіти вимагають спостереження за клінічним досвідом для забезпечення розвитку навичок. Вони також вимагають ретельного планування, щоб забезпечити належне поєднання дистанційного навчання та практичного досвіду та задовольнити потреби студентів у часі.

Основною вимогою до створення таких курсів є їх самодостатність, тобто всі ресурси доступні в одному модулі. Однак умовою є наявність методичних матеріалів та чітких інструкцій для студента. Важливим є мати зворотній зв'язок. Здобувачі освіти повинні мати чітке усвідомлення і розуміння точок контролю, бути готовим до самоконтролю. Звичайно це ускладнено адже частина іноземних студентів мають труднощі з доступом до інтернету. Зворотній зв'язок із викладачем може бути забезпечений шляхом створення оцінювання надісланих завдань з прописаними зауваженнями, еталонами практичних навичок, відеотрансляціями умінь.

Надані знання повинні враховувати інтегруючий напрям та поєднувати попередньо отримані знання. Велика кількість вільного часу дає можливість самостійного пошуку джерел літератури, однак іноземні студенти стикаються з проблемою різних клінічних протоколів у їх країні походження та України. Це зумовлює забезпечення студентів базовими підручниками та керівництвом викладача з допоміжними матеріалами

Іншим моментом є спілкування з одногрупниками, яке створює можливість взаємоконтролю та взаємодопомоги, також мотивує до отримання кращої оцінки.

Деякі здобувачі вищої медичної особи починають проходити клінічну практику за місцем проживання. Тому важливо забезпечити комунікацію місцевих клінічних наставників з академічними викладачами. Бажано, щоб цей процес був динамічним. Дані контакти можуть бути призначені для прогресивного розвитку навичок і підвищення рівня відповідальності. Студенти також покращують свої навички шляхом реалізації проєктів клінічної допомоги у своїх місцевих

установах. З іншого боку, клінічна робота може бути ретельно спланована в студентських закладах або віддаленому місцевому центрі під наглядом місцевих навчених викладачів та епізодичних візитів викладачів материнського Університету. Студенту може допомогти портфоліо або карта клінічного досвіду, даний метод активно практикують клінічні бази у Індії.

Студент, який навчається на відстані, так само, як і студент на онлайн навчанні, доступний для різноманітних мобільних навчальних програм.

Підсумовуючи вищенаведене, можна виокремити наступні вимоги для формування успішного формування фахових компетентностей іноземних студентів:

1. Дистанційне навчання повинно бути побудоване на базі спеціальної платформи з завантаженими усіма додатковими матеріалами.

2. Матеріали повинні мати максимальну доступність як на гаджетах, так і на інших засобах відтворення

3. Зворотній зв'язок з викладачами через усі доступні канали зв'язку. Подання електронних завдань викладача з позначками, отримання відгуків та обговорення з викладачем. Обговорення з ментором прогресу та інтеграції компонентів курсу.

4. Наявність постійного контролю засвоєних знань.

5. Робота у віртуальному клінічному середовищі для встановлення контексту клінічної роботи.

6. Розробка та впровадження вправи для підготовки та обдумування клінічної роботи.

Література:

1. Костюк С. Розвиток компетентностей міжкультурної комунікації студентів-іноземців на основному етапі навчання української мови : автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02. Київ, 2018. 23 с.

2. Гуменна І. Комунікативна компетентність як одна із складових професійної культури майбутніх лікарів / І. Гуменна // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2013. – Вип. 29. – С. 42-45.

3. Юсеф Ю. В. Теоретичні засади формування комунікативної компетентності майбутніх лікарів / Ю. В. Юсеф // Педагогічний процес : теорія і практика. – 2013. – Вип. 3. – С. 187-194.